

BodyVoiceBand připravuje premiéru o dirigentce ženského osvětimského orchestru.

Ke konci své deváté sezóny oživí divadelní soubor **BodyVoiceBand** ve Venuši ve Švehlovce příběh Almy Rosé v režii Jaroslavy Šiktancové ve spolupráci s **Alma Ansámblem**.

S nápadem zabývat se příběhem Almy Rosé oslovila režisérku **Silvie Hessová**, vynikající houslistka a zakládající členka Alma Ansámbly - bez jejího uměleckého vkladu a nebývale velkorysého sponzorského daru by inscenace nemohla vzniknout.

O svém vztahu k Almě říká: *“Moje cesta k ní začala před pár lety tam, kde ta její životní skončila, v Osvětimi. Při přejezdu mezi koncerty z Česka do Polska jsem navštívila Památník a Museum Osvětim, kde jsem objevila knihu s názvem Drogi mojego życia od polské houslistky Heleny Dunicz Niwińskiej, která hrála v ženském orchestru Almy Rosé. Mísily se ve mně různé pocity od překvapení, obdivu až po stud, že jsem se o Almě dozvěděla teprve nyní. Byla vzdělanou hudebnicí a vynikající houslistkou, moderní a ambiciózní ženou, organizačně velmi schopnou, založila vlastní dívčí orchestr ve Vídni, se kterým odehrála úspěšná turné po celé Evropě, byla opravdovou hudební celebritou v tom nejlepším slova smyslu. Tím, že se stále rozvíjela a posouvala ve své profesi, a to zejména v těch pro ni nejtěžších časech, ukazuje, o jak silnou a inspirativní osobnost se jednalo. Myslím, že v každé z nás hudebnic, která v tomto představení vystupuje, je část Almy a bude v ní stále jako dar od ní.*

Když jsme začali v tomto roce zkoušet, začala válka na Ukrajině, po internetu se objevovala videa houslistek v krytech, některé oblečeny i v koncertních šatech, aby svou hrou přinesly krásu hudby a uklidnění ostatním. Tam všude jsem viděla Almu, její poselství a nesmrtelnost.”

Autorka scénáře **Martina Kinská**: *“Čím víc jsem vplouvala do života Almy Rosé, tím méně jsem byla schopná pochopit, že ten příběh je prakticky neznámý. Přitom byl fascinující... Zjistili jsme, že existuje film. Dokonce i nějaké divadelní inscenace (v zahraničí a dvě i u nás). I to byl úkol – jít jinou cestou. Nesoustředit se pouze na historická fakta, ale najít obecnější téma. O to se pokouším ostatně vždy, jakmile pracuji s reálným námětem. Stěžejním tématem, který proplouvá mojí „tvorbou“ napříč, je otázka zodpovědnosti člověka za své jednání... Přemýšlela jsem o tom, jak člověka změní tak radikální otřes jeho životem jako byla emigrace Almy, následné zatčení a velmi tvrdé výslechy v internačním táboře a*

poté přesun do koncentračního tábora Osvětim-Auschwitz (Březinka). Jako by to byly dva různé životy – ta krásná Vídeň, belle époque, zlatá mládež... A poté nepředstavitelné utrpení, hra o život. Dva různé životy, dvě různé ženy, které ale jsou jedna a táž. A poté různí muži, kteří se tu a tam v jejím životě zastavili a poté šli dál – ať už ze svého rozhodnutí, nebo z rozhodnutí Almy. Byla bych moc ráda, kdyby naše inscenace (původní scénář poté ještě skrze zkoušky doznal logicky změn) přivedla diváky nejen k zájmu o příběh Almy Rosé a pomohla nám ji dostat do povědomí veřejnosti, ale připomněla i příběh Fredyho Hirsche a též osudnou březnovou noc roku 1944, kdy v Osvětimi zahynuly téměř 4 tisíce lidí z tzv. terezínského rodinného tábora. Byla to prokazatelně největší masová vražda československého obyvatelstva v našich dějinách. Jen se o ní málo ví, mluví, snad proto, že se „ztratila“ v hromadě obětí koncentračních táborů, nebo že o ní není tak uvažováno, jelikož se neudála přímo na území naší země.”

Režisérka **Jaroslava Šiktancová** dodává: *“Pro mne v textu během zkoušení vyvstalo ještě jedno silné téma: naprostá spjatost člověka s vlastním jménem, tedy s tím, co má v sobě po svých předcích. A že prochází v životě zkouškami, které nemůže zvládnout nebo vyřešit mimo tuto vazbu. Alma přijala jiné jméno, aby se zachránila před transportem. Ale paradoxně ji v koncentračním táboře zpočátku chránilo, že ji někdo poznal, že řekl její pravé jméno. Proto mne tolik fascinuje věta, kterou Alma v těch nebezpečných chvílích říká: “Zase jsem Alma Rosé”. A všechno, co musí prožít a poznat, ji vede k sobě samé.”*

Alma Ansámbl je smyčcový soubor a všechny jeho sólistky patří k předním komorním hráčkám a představily se posluchačům doma i ve světě. Hlavní ideou souboru je zachovat uměleckou individualitu sólistek a zároveň rozšiřovat tvorbu ve spojení hudby s výtvarným uměním, tancem a divadlem. Inspirací k založení Alma Ansámblu se stala pro Silvii Hessovou osobnost i životní příběh významné hudebnice a houslistky Almy Rosé. Její umělecké vzdělání, ambice, láska k hudbě a především její odvaha zůstávají pro soubor velkou inspirací.

Premiéra inscenace proběhne 3. a 4. listopadu ve Venuši ve Švehlovce. V roli samotné Almy se představí herečky Antonie Formanová a Anna Brousková, v rolích Alminých osudových mužů zase Vojtěch Bartoš.

...because of Alma

Výjimečné hudební nadání a šťastné dětství ve významné hudební rodině. Sňatek s geniálním hudebníkem i vlastní orchestr. Zdálo se, že život vynikající houslistky Almy Rosé bude naplněn hudbou, úspěchem a štěstím. Nakonec zůstala jen hudba. Vše ostatní bylo rozmetáno.

Příběh dcery předního vídeňského houslisty Arnolda Rosé a neteře Gustava Mahlera v sobě zahrnuje všechny nepochopitelné a děsivé zvraty evropských dějin první poloviny 20. století a navíc nastoluje otázku, jakou sílu může mít v lidském životě umění.

Scénář: Martina Kinská

Režie: Jaroslava Šiktancová

Hudební režie: Silvie Hessová

Produkce: Barbara Tůmová, Helena Bartošová, Anna Burianová

Hrají: Anna Brousková, Antonie Formanová, Vojtěch Bartoš

Alma Ansámbl + jeho hosté: Silvie Hessová, Martina Bačová, Hana Baboráková, Věra Binarová, Kateřina Lískovcová, Hana Kubisová, Judita Škodová

Projekt vznikl za podpory SOM koncert s. r. o., Hl. města Prahy a Ministerstva kultury ČR.

KONTAKT PRO MEDIA:

Helena Bartošová, bodyvoiceband@gmail.com, +420 773 975 773